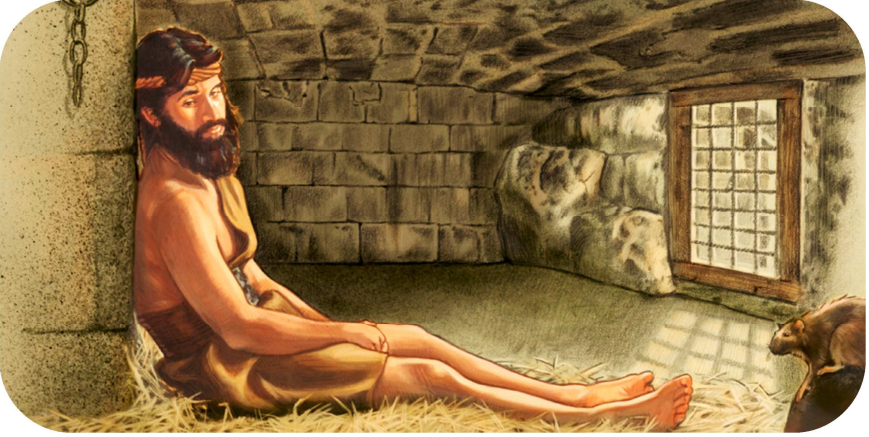


தேவனோடு நெருங்கி ஜீவிக்கிற மனிதர்கள்
பெரும்பாலும் நரம்புக்கோளாறு
உடையவர்கள் என்றோ அல்லது
அவர்களுக்கு ஏதோ தவறு நேர்ந்திருக்கிறது
என்றோ கருதப்படுகிறார்கள்



வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: **மறக்கப்பட்ட**
மலைப்பிரசங்கம், ஏப்ரல் 25, 1961,
சிகாகோ, இல்லினாய்ஸ், அமெரிக்கா

17. யோவான், அவனுடைய கழுகுக் கண்ணானது உண்மையிலேயே தெளிவற்றதாக மங்கலாயிருந்தது (filmed over). யோவான் சோர்ந்து போயிருந்தான். அவனும் எலியாவும் பெரிய அளவில் ஒன்று போலவே இருந்தார்கள், ஏனென்றால் ஒரே ஆவி தான் இந்த - வித்தியாசமான ஒரு மனிதன் மேலும் இருந்தது.

பாருங்கள், தேவன் ஒருபோதும் தம்முடைய ஆவியை எடுத்துக்கொள்வதில்லை; அவர் வெறுமனே தம்முடைய மனிதனைத்தான் எடுத்துக்கொள்கிறார்.

தேவன் எலியாவை எடுத்துக்கொண்ட போது, எலியாவின் ஆவியை எடுத்து, அதை எலிசாவின் மேல் வைத்தார். அதன்பிறகு அவர் அதை எலிசாவை விட்டு எடுத்து, அதை யோவானின் மேல் வைத்தார். மீண்டும் சரியாக முடிவு காலத்திலும் அதை வைப்பதாக அவர்

வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார், இன்னுமொருவன் முடிவு காலத்தில் வருகிறான், வேறொரு எலிசா. அது நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டுள்ளது என்பதை வேத வாசகர்களாக நாம் எல்லாரும் அறிவோம்.

இப்பொழுது, அப்படியானால் பிசாசும் தன்னுடைய மனிதனை எடுத்துக்கொள்கிறான், ஆனால் ஒருபோதும் அவனுடைய ஆவியை எடுத்து விடுவதில்லை என்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம். அவன் தொடர்ந்து அதேவிதமாகவே அதை கீழாக வரும்படி செய்கிறான். அவ்விருவரும் ஒன்றாக இருப்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம்.

எலியாவும் யோவானும் பெரிய அளவில் ஒன்று போலவே இருந்தார்கள் என்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம்.

அவர்கள் மிகவும் பதட்டமடைகிற மனிதர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவருமே ஏறக்குறைய தீவிரமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு பதட்டமடைகிற நிலையை (nervous breakdown) உடையவர்களாயிருந்தார்கள்: அவர்கள் இருவருமே அப்படியிருந்தார்கள்.

தேவனோடு நெருங்கி ஜீவிக்கிற மனிதர்கள் பெரும்பாலும் நரம்புக்கோளாறு உடையவர்கள்

என்றோ அல்லது அவர்களுக்கு ஏதோ தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என்றோ கருதப்படுகிறார்கள். அது சரியே. அவர்கள் எப்போதுமே அவ்வாறு எண்ணப்படுகிறார்கள்.

18. பவுல், இந்தக்காலையில், நான் ஊழியக்கார குழுவினரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது... அகிரிப்பா பவுலிடம் பேசினான், அல்லது பெஸ்து, “மிக அதிகக் கல்வி உனக்குப் பயித்தியமுண்டாக்குகிறது, அல்லது பித்துபிடித்தவனாக்குகிறது” என்றான்.

அவனோ, “நான் பைத்தியக்காரனல்ல. நான் பித்து பிடித்தவனல்ல. நான் தெளிந்த புத்தியுடைவன் (sober)” என்றான். பாருங்கள்? “நான்-நான் சரியாக இருக்கிறேன்.” ...

20. தீர்க்கதரிசியாகிய யோனாவைக் குறித்து நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன், தேவன் அவனுக்கு ஏவுலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார், அவன் ஆகாயத்தைச் சேர்ந்த அந்நாளின் மகத்தான கழுகாயிருந்தான். அவன் அங்கு சென்று, மூன்று பகலும் இரவுமாக திமிங்கலத்தின் வயிற்றில் படுத்திருந்து, பிறகு வெளியே கரையில் நடந்து சென்று, அந்த

ஐனங்கள் தங்கள் மிருகங்களுக்கு கூட
இரட்டுத்தச் செய்யும்படியான ஒரு செய்தியைக்
கொடுக்கும் அளவுக்கு, தேவன் அவனுக்கு
அவ்வண்ணமாக ஆவியின் ஏவுதலைக்
கொடுத்தார்.



பிறகு ஆவியானவர் அவனை விட்டுப் போன போது, அவன் மலையின் உச்சிக்கு ஏறிச் சென்று, உட்கார்ந்து, அவனை சாக விடும்படி தேவனிடம் கேட்டான். அது சரியே.



யோவானுக்கு முன்னடையாளமாயிருந்த இந்த மகத்தான எலியாவை நாம் கண்டுகொள்கிறோம், அவன் அந்நாளின் மகத்தான கழுகாக இருந்தான், அவன் பலமுள்ள, கரடுமுரடான மனிதனாகவும், மகத்தான காட்டுமனிதனாக (woodsman) இருந்தான், அவன் காட்டிலுள்ள ஒரு குகையில் வாழ்ந்தான்.

பிறகு அவன் வெளியே வந்து, ஜனங்கள் மத்தியில் கோபத்தோடே சென்றான் (stomped out), இஸ்ரவேலர் அதைக் குறித்து எதையுமே அறிந்திராத உயர்ந்த இடங்களுக்குள் தேவன் அவனை எடுத்துச் சென்று, செய்தியை அறிவித்து, அவன், **“கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது”** என்று கூறிவிட்டு, கோபத்தோடே கால்களை உதைத்து நடந்து (stomp back), மறுபடியும் வனாந்தரத்திற்குள் திரும்பிப் போய் விட்டான்.

21. அந்த மகத்தான கழுகைப் பாருங்கள், அவன் அங்கே வெளியே கோபத்தோடு நடந்து சென்று, அந்த இராஜாவைப் பார்த்து, “என் வாக்கின்படியே அன்றி வானத்திலிருந்து பனி கூட பெய்யாதிருக்கும்” என்று கூறி விட்டு அங்கே வெளியே திரும்பி நடந்து போய் விட்டான், அவன் அந்நாளில் தன்னுடைய கையில் அந்தக் கோலோடும், அந்த ஆட்டுத்தோல் துண்டை தன்னைச் சுற்றிலும் போர்த்துக் கொண்டும், அந்த வழக்கைத் தலை பிரகாசித்துக் கொண்டும், கன்னமீசை கீழே தொங்கிக்கொண்டும் இருக்க, சமாரியாவின் சாலையில் (Samaritan road) நடந்து சென்ற போது, அந்தக் காலடிகள் அவைகளால் எவ்வளவு கூடுமோ அவ்வளவு உறுதியாக (திடமாக) இருந்தன, அவன் அந்த

சமாரியா சாலையில் (Samaritan road) வந்து
கொண்டிருந்தான்... ஆனால் அவன் யாருடைய
பிரசன்னத்தில் இருந்திருந்தான் என்பதை
அறிந்திருந்தான்.



ஆகாப் என்ன சொல்லப் போகிறானோ என்று
அவன் பயப்படவில்லை, ஏனென்றால் ஆகாபைக்

காட்டிலும் மகத்தான (பெரிய) யாரோ ஒருவரின் பிரசன்னத்தில் அவன் இருந்திருந்தான். அவன் அந்தப் பிரசன்னத்தில் இருந்து, **கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது** என்பதை உடையவனாயிருந்தான். அந்த வயதான கண்கள் அந்தச் சுருக்கங்களோடு அங்கே பின்னால் இருந்து, ஆகாயத்தை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

அவன் உறுதியாக நடந்து கொண்டிருந்தான், ஏனென்றால் **கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது** என்பதை தான் உடையவனாயிருந்தான் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

22. ஓ, அவன் ஒரு கழுகாக இருந்தான். அவன் அந்த மலையின் உச்சிக்கு ஏறிச் சென்று, அங்கேயிருந்த அந்த ஓடை வறண்டு போவது வரையில், அவன் அதிலிருந்து தண்ணீர் குடித்தான், பிறகு அவன் அங்கிருந்து திரும்பவும் இறங்கி வந்து, ஒரு-ஒரு கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தான்.

தேவன் அவனுக்கு ஒரு தரிசனத்தைக் கொடுத்த போது, அவன் மலையின் உச்சிக்கு ஏறிச்சென்று, “யார் தேவன் என்று நிரூபித்துப் பார்த்து விடுவோம். யார் தேவன் என்று பார்த்து விடுவோம். அவர் எப்பொழுதாகிலும் தேவனாக

இருந்திருப்பாரென்றால், அவர் இன்னும் தேவனாகவே இருக்கிறார்” என்றான். அது சரியே. ஓ, எனக்கு அந்தக் கழுகுகளைப் பிடிக்கும். ஆம், ஐயா.



அவன் அங்கே மேலே சென்று, “அவர்... நாம் தேவனை நிரூபித்துக் காட்டுவோம்” என்றான். அவன் சொன்னான் - தேவன் தரிசனத்தில் அவனுக்குச் சொன்ன விதமாகவே அவன் கூப்பிட்டான். அவன், “நீங்கள் ஒரு காளையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், நானும் ஒரு காளையை எடுத்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் பாகாலை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள், நான் தேவனை நோக்கிக்

கூப்பிடுகிறேன். அக்கினியினால் உத்தரவு அருளும் தெய்வமே தெய்வம்” என்றான்.

23. அவன் தானே தன்னைக் குறித்து மிகவும் நிச்சயமுடையவனாயிருக்கையில், அவன் தன்னுடைய தரிசனத்தைக் குறித்து மிக நிச்சயமுடையவனாக இருந்தான். அவர்கள் காலை நேரம் முழுவதும் பாகாலை நோக்கிக் கூப்பிட்டுக் கொண்டும், தங்களைத்தானே கீறிக்கொண்டும், கூச்சல்போட்டுக்கொண்டும், குதித்துக்கொண்டும் இருக்கையில், அவனோ சுற்றிலும் நடந்து வந்து, “கூப்பிடுங்கள், ஒருக்கால் நீங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக சத்தமாக கூப்பிடுவது நல்லது. ஒருக்கால் அவன் அலுவலாயிருப்பான் (pursuing), அல்லது ஒருவேளை தூங்கிக் கொண்டிருப்பான்” என்றான். நீங்கள் பாருங்கள்? ஓ, அவன் எங்கே நின்று கொண்டிருந்தான் என்பதை அறிந்திருந்தான். அதுதான்.

ஆனால் அவன் தேவனை நிரூபித்தப் பிறகு, அவனுடைய கழுகுக் கண்ணின் பார்வை மங்கலாகி விட்டது. யேசுபேல் அவனைக் கொண்டு போடுவதாக அவள் பயமுறுத்தின போது, அவன் வெளியே வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போனான். ஒரு சூரைச்செடியின் கீழ் படுத்திருந்த தமது ஊழியக்காரனை தேவன் கண்டுபிடித்தார், தேவனே

தேவன் என்று அவன் நிரூபித்த பிறகு, அவன்
பதட்டத்தோடு, நிலைகுலைந்தவனாக
ஓடிப்போனான்.



நீங்கள் உயர அந்த மண்டலங்களுக்குள்
போகும்போது, அது மனித இருதயத்திற்கு
எதையோ செய்கிறது. நீங்கள் கீழான நிலைக்கு

வரும்போது, உங்களால் - உங்களால் அதை விளக்கக்கூற முடியாது. அது உங்களை எங்கேயோ கொண்டு செல்கிறது; அதைக் குறித்து பேச முயற்சிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உங்களை சுக்குநூறாக கிழித்துப் போடுகிற தரிசனங்களும் மற்றவைகளும்... மற்ற ஜனங்களிடம் உங்களால் அதைக் கூற முடியாது; அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் அங்கே ஒருபோதும் இருந்திருக்கவில்லை, எனவே நீங்கள் எப்படி அதைக் குறித்து அறிந்து கொள்வீர்கள்? புரிகிறதா? எனவே அது அவர்களை சுக்குநூறாகக் கிழித்துப் போடுகிறது.



24. அப்படியிருந்த போதிலும், வெளியே சூரைச்செடியின் கீழிருந்த அவனைப் போஷித்து, அவனைத் தைரியப்படுத்துவதற்கு தேவன் தமது ஊழியக்காரனுக்கு மிகவும் தயவுள்ளவராயிருந்தார். ஆனால் அவன் யேகோவாவில் அப்படிப்பட்ட உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்த பிறகு, அவன் மிகவும் உறுதியோடிருந்து, இராஜாவுக்கு முன்பாக நடந்து சென்று, “என் வாக்கின்படியே அன்றி பனி கூட பெய்யாது” என்று கூறிவிட்டு, இராஜாவின் அரண்மனையை விட்டு கால்களை மிதித்தபடி நடந்து போய் விட்டான், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவன்.

அதன்பிறகு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு தரிசனம் அவனுக்குக் கிடைத்தது. பிறகு அவன் அங்கே வெளியே அந்த மலையின்மேல் சென்று, எடுத்து - வானத்திலிருந்து அக்கினியை (வர)வழைத்து, அவரே தேவன் என்பதை நிரூபித்து, பிறகு அதே நாளிலேயே வானங்களிலிருந்து மழையை (வர)வழைத்தான், அதன்பிறகு அவன் நானூறு மனிதர்களைக் கொன்று போட்டான். ஆசாரியர்கள், அந்நிய தெய்வத்தின் ஆசாரியர்களுடைய தலைகளை வெட்டிப் போட்டான், பிறகு தரிசனம் அவனை விட்டுப்போன போது, அவன் ஓடிப்போனான்.

25. அவன் பதட்டமுள்ளவனாக, அங்கே வெளியில் உட்கார்ந்திருந்து, “நான் என்னுடைய மற்ற பிதாக்களைப் பார்க்கிலும் நல்லவன் அல்ல. மற்ற எந்தத் தீர்க்கதரிசிகளைப் பார்க்கிலும் நான் மேலானவன் அல்ல. இப்பொழுதும், கர்த்தாவே, என்னுடைய ஜீவனை எடுத்துக்கொள்ளும். நான் மட்டுமே மீதியாயிருக்கிறேன். சரியான சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது நான் மாத்திரமே. எனவே அப்படியே என்னுடைய ஜீவனை எடுத்துக்கொள்ளும். நான் போகட்டும்” என்றான். அவர்கள் அவ்விதமாக முழுவதும் கலக்கமடைந்து விடுகிறார்கள்.

ஆனால் தேவனோ, “இல்லை, நான்-நான்-நான்-நான் வைத்திருக்கிறேன் - பாகாலுக்கு தங்கள் முழங்காலை ஒருபோதும் முடக்காதிருக்கிற 7000 பேரை நான் இன்னும் வைத்திருக்கிறேன். (பாருங்கள்?) ஆனால் நான் - அதெல்லாம் சரிதான் எலியா, நீ ஒரு மகத்தான வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் நீ இதுவரையிலும் அறிந்திராத வேறொரு கூட்டம் பேரை இன்னும் நான்-நான் வைத்திருக்கிறேன் (நீங்கள் பாருங்கள்?)” என்றார்.

“ஆனால் என்னுடைய ஜீவனை
எடுத்துக்கொள்ளும். என்னுடைய பிதாக்களைப்
பார்க்கிலும், எனக்கு முன்பு இருந்த
தீர்க்கதரிசிகளைப் பார்க்கிலும் நான் மேலானவன்
அல்ல. நான் மரிக்கட்டும்” (என்றான்.)